

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 27813

гр. София, 10.07.2026 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 20 състав, в
закрито заседание на 10.07.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Ралица Рачкова

като разглежда дело номер **4476** по описа за **2026** година докладвано от съдията,
и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 176а от Административнопроцесуалния кодекс (АПК).
Образувано е по молба на Х. С. К. с ЕГН [ЕГН], подадена чрез процесуалния представител адв. К. Х., съдържаща искане за изменение на Решение № 23899 от 15.06.2026 г., постановено по адм. дело № 4476/2026 г. по описа на Административен съд – София-град (АССГ), в частта за разноските. Представя банково извлечение от Банка ДСК за постъпили суми на 09.04.2026 г. по сметка на К. Х. Х., в т.ч. сумата от 389,11 евро с основание: „адв. възнаг. за изг. ж-ба АССГ с/у ЗАП 732/03 04 и държ. такса“. Иска се изменение на посоченото решение, в частта за разноските, като се присъди сумата от 384 евро.

Ответната страна не изразява становище по подаденото искане за изменение на решението в частта за разноските.

Настоящият съдебен състав приема, че искането за изменение на решението, в частта за разноските е процесуално допустимо, тъй като е направено в срок по чл. 176а, ал. 1 АПК, от страна по делото имаща правен интерес, като в хода на съдебното производство е представен и списък по чл. 80 ГПК.

Разгледано по същество е неоснователно.

От данните по делото се установява, че с Решение № 23899 от 15.06.2026 г., постановено по адм. дело № 4476/2026 г. по описа на АССГ, чието изменение в частта за разноските се иска, съдът е отменил Заповед за прилагане на принудителна административна мярка № 732 от 03.04.2026 г., издадена от младши-автоконтрольор в отдел "Пътна полиция" при Столична дирекция на вътрешните работи и е осъдил Столична дирекция на вътрешните работи да заплати на Х. С. К. сумата от 5,11 евро, представляваща заплатена държавна такса.

По отношение на претендираното адвокатско възнаграждение в размер на 384 евро съдът, позовавайки се на т. 1 от Тълкувателно решение № 6 от 6.11.2013 г. по тълкувателно дело № 6/2012 г. на ВКС, ОС на Гражданска и Търговска колегия, е приел, че не следва да се присъжда, тъй като в представения по делото Договор за правна защита и съдействие /л. 10-гръб/ е посочено, че сумата е платена по банков път, но липсват доказателства за извършено реално

плащане на уговореното възнаграждение. Така мотивиран съдът е приел, че в тази част искане за присъждане на разноски е неоснователно.

Неоснователно е твърдението в искането, че настоящият случай е по-различен.

Съгласно т. 1 от цитираното Тълкувателно решение № 6/2013 г. съдебни разноски за адвокатско възнаграждение се присъждат, когато страната е заплатила възнаграждението. В договора следва да е вписан начина на плащане и ако е по банков път, задължително се представят доказателства за това.

В случая до приключване на устните състезания по делото не беше представено доказателство за извършено реално плащане на уговореното възнаграждение. Претендираните разноските могат да се присъдят само, когато е доказано плащането им още в съдебното производство. В случаите, при които е договорено заплащане по банков път, без значение дали същото е платено преди сключване на договора или след сключването му, то следва да бъде доказано със съответните банкови документи (платежно нареждане или банково извлечение), удостоверяващи плащането, до устните състезания в последното открито съдебно заседание. Подписването на договора за правна защита и съдействие само по себе си не доказва плащането по банков път на уговореното адвокатско възнаграждение.

Представеният по делото договор за правна защита и съдействие служи като разписка, с която се удостоверява, че страната не само е договорила, но е и заплатила адвокатското възнаграждение, но само в случаите, когато в договора е посочено, че е платено в брой, в какъвто смисъл е и Тълкувателно решение № 6/2013 г. Настоящият случай не попада в тази хипотеза.

Следва да се посочи, че събирането на доказателствата в съдебното производство приключва с постановяване на определението, с което съдът обявява края на съдебното дирене и дава ход по същество на спора. В мотивите на т. 11 от цитираното Тълкувателно решение № 6/2013 г. е посочено, че във фазата на устните състезания заявяването на нови искания, твърдения и събирането на доказателства вече е приключило. След тази фаза на процеса страните не могат да въвеждат нови искания, нито да ангажират нови доказателства, дори и те да са във връзка с поддържаното им становище по време на процеса. По този начин се обезпечавя приложението на основния принцип на равенството на страните - чл. 8 от АПК. В случая, видно от изготвения протокол от открито съдебно заседание, проведено на 27.05.2026 г., процесуалният представител на жалбоподателя - адв. К. Х. е взел участие, но не е представил доказателства за реално плащане на претендираното адвокатско възнаграждение. Такива не са представени и в хода на съдебното производство, а представеното едва с молбата за изменение по чл. 176а от АПК банково извлечение по сметка, се явява несвоевременно представено, след приключване на последното съдебно заседание, поради което по аргумент на изложеното съдът не следва да го обсъжда.

С оглед на тези доводи, настоящият състав счита, че искането за изменение на решението в частта за разноските е неоснователно, поради което следва да бъде отхвърлено.

Водим от горното и на основание чл. 176а АПК, Административен съд - София-град, Трето отделение, 20-ти състав,

О П Р Е Д Е Л И:

ОТХВЪРЛЯ молбата на Х. С. К. с ЕГН [ЕГН], подадена чрез процесуалния представител адв. К. Х., съдържаща искане за изменение на Решение № 23899 от 15.06.2026 г., постановено по адм. дело № 4476/2026 г. по описа на Административен съд – София-град, в частта за разноските.

Определението не подлежи на обжалване.

СЪДИЯ: